

Τεύχος #21, Ιούλιος 2020 | Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | http://apo.squathost.com

Από τον Αχελώο και τα Άγραφα μέχρι το Βόλο και τις Σταγιάτες ...αλληλεγγύη σε όσους αγωνίζονται ενάντια στα καταστροφικά σχέδια κράτους και αφεντικών Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ!

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα μέσα στη βαθιά κρίση του- οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, περιβαλλοντική, και εντέλει αξιακή – επιπλέον με ολοένα και μεγαλύτερη σφραγίδα στη φύση, στις τοπικές κοινωνίες και στον κόσμο της εργασίας. Μεγάλα επενδυτικά σχέδια για εγκατάσταση αιολικών πάρκων και εξόρυξη υδρογοναθράκων, δημιουργία φαραωνικών φραγμάτων, υφαρπαγή πηγών για την ύδρευση και εξυπόρετηση των αναγκών της βιομηχανίας στα μεγάλα αστικά κέντρα, αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων με στόχο την ακόμα μεγαλύτερη υποδούλωση των εργαζόμενων στα αφεντικά εν μέσω πανδημίας, το μόνο που υπόσχονται είναι ανέχεια, αρρώστειες και εξαθλίωση για τα πληθειακά κομμάτια της κοινωνίας, ανεπανόρθωτη καταστροφή της φύσης, αφανισμό των υπόγειων και επίγειων υδάτων, εκτοπισμό ολόκληρων χωριών.

**Ενημέρωση από την πορεία στο Βόλο
ενάντια στην καύση σκουπιδιών** σελ. 15

**Κλήση σε δίκιη για 4 αγωνιστές στην
Καρδίτσα. Ο αγώνας δεν ποινικοποιείται,
οι αγωνιστές δεν τρομοκρατούνται** σελ. 15

**ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΟΙΤΗ, ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΑΓΡΑΦΑ,
ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΤΗΝΟ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΝΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΗΣΙΑ,
ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ!** σελ. 16

Από την Προηποπτική Αντιεξέγερση ...στη χουντική εκτροπή Ο νόμος για την περιστολή των διαδηλώσεων θα συντριβεί στο Δρόμο

Ο κόσμος των αφεντικών κλυδωνίζεται. Οι οργισμένες κραυγές της εξέγερσης από την καπιταλιστική περιφέρεια έφτασαν στο κέντρο της, ενώ ο εκκωφαντικός θόρυβος του ξεσκυμού στην καρδιά της Αυτοκρατορίας διέλυσε κάθε αμφιβολία ότι οι «πόσυχες μέρες», αν υπήρξαν ποτέ, ανήκουν στο παρελθόν. Οι εκτιμόσεις των απολογητών του καθεστώτος για την «εξάντληση της αντίστασης» των καταπιεσμένων πετάγονται καθημερινά στα σκουπίδια της ιστορίας.

Η κρατική – καπιταλιστική αποσάθρωση, η

ολοκληρωτική χρεοκοπία του συστήματος εξουσίας υπογραμμίζεται ως οικουμενική πραγματικότητα μέσα από τις συνέπειες της πανδημίας του Covid-19, με το βάθεμα της κρίσης του κεφαλαίου. Σε ολόκληρο τον κόσμο, όσο και στο ήδη χρεοκοπιμένο ελληνικό κράτος, η διαπίστωση είναι απλή: όταν λιγοστεύουν τα καρότα περιοσεύουν τα μαστίγια. Η αδηφαγία των αφεντικών για όλο και μεγαλύτερα κέρδη δεν αφήνει κανένα περιθώριο για αυταπάτες περί αναδιανομής του κοινωνικού πλούτου. Τα παχυλά κρατικά κονδύλια

δεν κατευθύνονται κατευναστικά προς τα πληπόμενα εργατικά τμήματα αλλά επενδύονται ως δωροδοκία στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ώστε αυτά αφενός να παράγουν ακόμη πιο έντονη και αποτελεσματική προπαγάνδα και αφετέρου να σιωπίσουν μπροστά στη σφαγή της κοινωνικής βάσης που έχει ήδη ξεκινήσει.

Το ξύλο στις πλατείες την περίοδο μετά τη λήξη της καραντίνας, η κατοχή των Εξαρχείων, οι εκκενώσεις και απειλές εναντίον των καταλήψεων, το σπάσιμο των **Συνέχεια στη σελ. 2**

"Κάντε τόπο να περάσει η FAI"

Η Πρωτομαγιά του 1931 στη Βαρκελώνη

Στις 14 Απριλίου του 1931 οι λαϊκές γειτονιές σε ολόκληρη την Ισπανία γιόρταζαν την πτώση της επιαετούς δικτατορίας του Primo de Rivera και την επάνοδο στη δημοκρατία. Ήταν η πημερομνία γέννησης της Β' Ισπανικής Δημοκρατίας. Τα συνδικάτα της CNT^[1] όμως, ήδη από την επομένη άρχισαν τις ετοιμασίες για την πορεία της εργατικής Πρωτομαγιάς, ενώ διοργάνωσε εκδηλώσεις και ομιλίες για να ακουστεί σε ολόκληρο το σώμα της εργατικής τάξης η στάση που κρατάει η Συνομοσπονδία απέναντι στο νέο καθεστώς. Το γενικό πλαίσιο έδωσε ο Buenaventura Durruti στην πρώτη ομιλία που έκανε προς την Καταλανική εργατική τάξη την Κυριακή 18 Απριλίου:

«Αν ήμασταν Δημοκράτες, θα υποστηρίζαμε ότι η προσωρινή κυβέρνηση είναι ανίκανη να μεταβάλλει σε επιτυχία τη νίκη που της έδωσε ο λαός. Άλλα είμαστε γνήσιοι εργάτες και ως εκπρόσωποί τους λέμε ότι, ακολουθώντας αυτό το μονοπάτι, δεν θα ξαφνιαστούμε, αν η χώρα βρεθεί αύριο στα πρόθυρα ενός εμφυλίου πολέμου. Δεν ενδιαφέρομαστε καθόλου για την Δημοκρατία, αλλά την δεχόμαστε ως μια αφετηρία για να προχωρήσουμε στον κοινωνικό εκδημοκρατισμό. Άλλα μόνο με την προϋπόθεση ότι αυτή η Δημοκρατία εγγυάται πιως η ελευθερία και η κοινωνική δικαιοσύνη δεν είναι λέξεις χωρίς νόημα. Αν η Δημοκρατία αποτύχει να πάρει στα σοβαρά τις επιθυμίες της εργατικής τάξης, τότε ακόμα και αυτό το μικρό ενδιαφέρον που έχουν γι' αυτήν οι εργάτες θα μειωθεί στο ελάχιστο, γιατί αυτός ο θεσμός δεν θα ανταποκρίνεται στις ελπίδες που στήριξε πάνω του η τάξη μας στις 14 Απριλίου».

Μέσα σε αυτό το κλίμα πραγματοποιήθηκε και η πορεία της Πρωτομαγιάς στη Βαρκελώνη, στην οποία συμμετείχε και διεθνής αντιπροσωπεία αναρχικών.

«Την Παρασκευή 1η του Μάη του 1931 στις εννέα το πρωί, το κτήριο των Καλών Τεχνών ήταν γεμάτο. Σε μια πλατεία μεταξύ του πάρκου της Ακρόπολης και του μνημείου της Νίκης ένα πικνό πλήθος προχωράει προς την αψίδα του Θρίαμβου και σκορπίζοταν σε όλους τους γειτονικούς δρόμους. Πάνω στις τοιχοκολλημένες αφίσες διάβαζες: «Κάτω η Guardia Civil^[2]», «Τα εργοστάσια στους εργάτες», «Η γη στους αγρότες», «Ζήτω η CNT-FAI». Σε όλους τους βραχύχρονους λόγους που επέκριναν δημόσια την Δημοκρατία, στο λαό προσφέροταν μόνο μια λύση στα προβλήματα του «να καταλάβει τα εργοστάσια, να τα διευθύνει ο ίδιος και να πάρει τη γη. Η

εργατική τάξη μπορεί να το κάνει αυτό. Το μόνο που χρειάζεται είναι η επαναστατική τόλημα». Μετά από αρκετούς λόγους, η περιφερειακή επιτροπή της CNT, αναγνωρίζοντας δημόσια το πρόβλημα της Συντακτικής Συνέλευσης, καθόρισε τη θέση της οργάνωσης: «Το έργο μας δεν σταματάει εδώ, πρέπει να προχωρήσουμε, να προχωρήσουμε θριαμβευτικά για την κατάκτηση του μέλλοντος, του οποίου το μοναδικό νόημα για την εργατική τάξη δεν μπορεί να είναι παρά

μόνο η ολοκληρωτική συντριβή του καπιταλισμού και του Κράτους. Μόνο μετά απ' αυτό μπορεί να δημιουργηθεί μια αταξική κοινωνία^[3].

Αλλά βασικά ο χαρακτήρας της διαδήλωσης ήταν ειρηνικός. Μετά από μια πορεία μέσα στην πρωτεύουσα, τελείωσε μπροστά στο ανάκτορο της Generalidad^[4] όπου μια αντιπροσωπεία θα έδινε στις αρχές το αίτημα που είχε ψηφίσει ο λαός. Τρία φορτηγά ήταν στην αρχή της πομπής. Πίσω προχωρούσε η Επιτροπή, η οποία, στο όνομα των Συνδικάτων, ήταν επικεφαλής της διαδήλωσης και την αποτελούσαν o Santiago Bilbao, o Francisco Ascaso, o Durruti και o Juan Oliver. Αμέσως μετά από αυτούς χωρίς ιδιαίτερη τάξη, προχωρούσε ένα πλήθος, το οποίο ο αστικός τύπος υπολόγισε ότι ανέρχονταν σε περισσότερους από 100.000 ανθρώπους. Οι διαδηλωτές προχωρούσαν μέσα από τις κυριότερες λεωφόρους της Βαρκελώνης, έφτασαν στην Plaza de Catalunya και πηγαίνοντας από το δρόμο της Ramblas, έφτασαν στην αρχή του δρόμου Fealer όπου μπήκε μόνο ένα αυτοκίνητο, μπροστά από το οποίο ήταν τα μέλη της Επιτροπής. Ήταν 1 το μεσημέρι όταν η εμπροσθόφυλακή της πορείας ήρθε πρόσωπο με πρόσωπο με την αστυνομία, που τους απαγόρευσε την είσοδό τους στην πλατεία.

Ένας αξιωματικός της Guardia Civil προχώρησε μπροστά και κρατώντας ένα πιστόλι

στο χέρι πλησίασε τα μέλη της Επιτροπής και τα διέταξε να φύγουν. Οι υπόλοιποι άντρες της αστυνομίας στέκονταν πίσω από τον αξιωματικό τους, έχοντας στραφμένα τα όπλα τους προς τους διαδηλωτές. Ο Ascaso πήγε προς το μέρος τους για να συζητήσει με τον αξιωματικό, αλλά αυτός δεν άκουγε τίποτα και απαίτησε από τους διαδηλωτές να διαλυθούν αμέσως. Ο Ascaso με ένα κτύπημα τον αφόγλισε. Ο αξιωματικός βλέποντας ότι είναι άσπιλος, οπισθοχώρησε και μαζί του και οι στρατιώτες. Μετά ο Durruti ανεμίζοντας μια κόκκινη και μαύρη σημαία, φώναξε με μια διαπεραστική φωνή: «Κάντε τόπο να περάσει η FAI!^[5]

Αμέσως, από τους γύρω δρόμους το πλήθος άρχισε να προχωράει και σ' ένα λεπτό είχαν καταλάβει την πλατεία Συντάγματος. Τα μέλη της Επιτροπής άρχισαν να προχωράνε αργά προς το κτήριο για να παραδώσουν τα αιτήματα που ψηφίστηκαν στη συγκέντρωση. Άλλα δεν είχαν καν προλάβει να περάσουν την είσοδο όταν οι πόρτες έκλεισαν βίαια. Ένας πυροβολισμός ήρθε μέσα από το κτήριο, ακολουθησε ακόμη ένας και πολύ γρήγορα μια βροχή από σφαίρες κατευθύνθηκε προς τους διαδηλωτές. Οι περισσότεροι από αυτούς έπεσαν στο χώμα ενώ πολλές γυναικές προστάθησαν να ξεφύγουν ενώ άρχισαν να στριγγίζουν. Η σύγχυση μεγάλωνε με τους πυροβολισμούς και υπήρχαν ήδη μερικά θύματα.

Όμως υπήρχαν ομάδες οπλισμένων εργατών μέσα στο πλήθος και αν απαντούσαν στις κυβερνητικές δυνάμεις χρησιμοποιώντας τα πιστόλια τους υπέριχε φόβος να γίνει μακελειό. Τα μέλη της Επιτροπής κατάλαβαν αμέσως ότι αυτή η σύγκρουση, που μόνο κακό μπορούσε να κάνει στους εργάτες έπρεπε να αποφευχθεί. Η γρήγορη αντίδραση του Durruti απέτρεψε την καταστροφή. Σκαρφαλώνοντας σε μια κολόνα, παρά τις σφαίρες που έπεφταν, μίλησε προς τις οπλισμένες ομάδες και σύστοις πρεμία και αυτοσυγκράτηση. Το θέαμα αυτό ήταν συγκλονιστικό μέσα σ' αυτήν την δραματική αμόσφαιρα. Μια σφαίρα τον είχε πληγώσει ελαφρά στο στήθος, και το πουκάμισο του είχε γίνει κόκκινο, αλλά συνέχιζε να μιλάει ασταμάτητα. Για μια στιγμή φάνηκε ότι ο φασαρία τελείωνε, οι πυροβολισμοί σταμάτησαν και η πλατεία άρχισε να αδειάζει. Τώρα ο Durruti που ήταν ακόμη σκαρφαλωμένος στην κολόνα, απηύθυνε τις παραπρήσεις του στις αρχές, τις οποίες και κατηγόρησε για την όλη κατάσταση. Κοντά του ήταν και ο Ascaso, οποίος ήταν πληγωμένος στο χέρι απριόταν τις περιποιήσεις των συντρόφων του.

Παρέμβαση στο νέο λιμάνι. Αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες.

Ενάντια στην αστυνομική βία και καταστολή

Την Τρίτη 23 Ιούνη πραγματοποιήσαμε παρέμβαση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους μετανάστες που ζουν στα εγκαταλειμμένα εργοστάσια της Πάτρας, απέναντι από το νέο λιμάνι.

Το λιμάνι της Πάτρας, ως πύλη εξόδου προς τον "καπιταλιστικό παράδεισο" της Δύσης, αποτελεί εδώ και δεκαετίες διαρκές σημείο αναφοράς και συγκέντρωσης για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον.

Τον τελευταίο καιρό μερικές εκαποντάδες άνθρωποι προσπαθούν με όσα μέσα διαθέτουν και με τη στήριξη αρκετών αλληλέγγυων να οργανώσουν την καθημερινότητα τους στην περιοχή αυτή και παράλληλα να περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία για να περάσουν σε κάποιο καράβι που κατευθύνεται προς την Ιταλία και τη Δυτική Ευρώπη.

Η άγρια καταστολή, τα καθημερινά κυνηγούτα, οι ξυλοδαρμοί και τα βασανιστήρια, οι ταπεινώσεις και οι εξευτελισμοί, οι επιχειρήσεις "σκούπα", εκτεταμένες ή μη, είναι η πραγματικότητα των μεταναστών και των προσφύγων που ζουν εκεί. Ένας συνδυασμός κατασταλτικών σωμάτων αποτελούμενος από μπάτσους, ασφαλίτες, λιμενικούς και ιδιωτικούς σεκιουριτάδες του Ο.Λ.Π.Α. (ICTS security), βρίσκεται απέναντι τους επιχειρώντας να τους απωθήσει χρησιμοποιώντας δολοφονικά κατασταλτικά μέσα. Καθημερινά είναι τα παραδείγματα κτυπημάτων στο κεφάλι και των σπασμάτων σε χέρια-πόδια.

Πετάξαμε τρικάκια στη γύρω περιοχή και γράψαμε συνθήματα στη μάντρα του λιμανιού από την οποία καθημερινά περνούν δεκάδες άνθρωποι αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο. Ήταν μια ελάχιστη χειρονομία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, ανάμεσα σε άλλες, και μια προειδοποίηση απέναντι στους κάθε λογίς

θρασύδειλους τραμπούκους των "σωμάτων ασφαλείας" που τρομοκρατούν, χτυπούν και βασανίζουν κατατρεγμένους ανθρώπους...

Η παρέμβαση μας έμεινε στη μέση καθώς λίγη ώρα μετά κάθε λογίς μπάτσοι μας περικύλωσαν και μας προσήγαγαν στην Ασφάλεια για εξακρίβωση στοιχείων. Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες μετά από περίπου 1 ώρα αφέθηκαν ελεύθεροι.

Ζούμε εν μέσω μιας ανυπολόγιστης ανθρωπιστικής καταστροφής και πρωτόγυνωρης κοινωνικής κρίσης, όπου με τραγικό τρόπο αναδεικνύονται οι γιγαντιαίες αντιφάσεις της πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης της κοινωνίας και εντέλει η εγκληματική και δολοφονική φύση του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος για την πλειοψηφία της κοινωνίας και ειδικά για τα πιο ευάλωτα και φτωχά κομμάτια της.

Μπροστά στην επέλαση της πανδημίας και της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας που ενείνεται το τελευταίο διάστημα, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες βιώνουν ένα αδιανότο καθεστώς εξαίρεσης, όντας απροστάτευτοι και σε απάνθρωπες συνθήκες εξαθλίωσης παντού, από την Ριτσώνα, τη Μόρια και τα άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης που στοιβάζονται από το κράτος, από το κέντρο της Αθήνας όπου βρίσκονται εγκαταλειμμένοι ύστερα από τις εξώσεις από τα σπίτια που διέμεναν και από τις εκκενώσεις των προσφυγικών καταλήψεων, μέχρι τη Μανωλάδα και τα παλιά εργοστάσια της Πάτρας.

Ως αναρχικοί, στεκόμαστε ενάντια στην παρανομοποίηση των ανθρώπων από το κράτος και στην απαγόρευση της ελεύθερης μετακίνησης τους. Δεν αναγνωρίζουμε σε κανένα κράτος το δικαίωμα επιβολής κάθε είδους διαχωριστικών ορίων και επιπλαστών διαχωρισμών μεταξύ των ανθρώπων στη βάση του φύλου, της φυλής, της καταγωγής, της θρησκείας κ.ο.κ. Η απάντηση μας στο κράτος και τα αφεντικά πρέπει να είναι η συλλογικοποίηση των αντιστάσεων μας, η συνειδητοποίηση της κοινής μας θέσης -ντόπιων και μεταναστών- η αλληλοβούθιθεια και ο αλληλοσεβασμός, χωρίς πλαστούς διαχωρισμούς.

Μαζί με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, με όπλο μας την ταξική αλληλεγγύη, θα

αγωνιστούμε για ζωή με αξιοπρέπεια και δε θα αφήσουμε σπιθαμή γης σε κάθε εχθρό της ελευθερίας. Θα σταθούμε δίπλα τους απέναντι στις δολοφονικές επιθέσεις του κράτους και της αστυνομίας. Καμιά κατασταλτική κίνηση των μπάτσων δεν μας φοβίζει!

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ**

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" / ΑΠΟ
Θ συντρόφισσες -οι

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΚΑΜΙΑ ΕΚΚΕΝΩΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΕΞΩΣΗ

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΔΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Ενάντια στον πόλεμο, στην Ευρώπη - Φραγώριο και στις διαρκείες αντιμετωπίσεις συμμονίες, στη φασιστική πολιτική του εθνικισμού, στη ρατσισμό, στην θεοφορία και στη μακεδονίσταση

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ, ΚΑΤΑΠΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ

Σάββατο 20 Ιουνίου, 12M. ΛΔΑ Λεωφόρος Γεωργίου

απόκετα αριστερά διαδικασίας της ΖΑΠ & συντρόφισσες - εντελεστές

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

ΚΑΜΙΑ ΕΚΚΕΝΩΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΕΞΩΣΗ

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΔΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ Σάββατο 20 Ιουνίου, 12M. Λ. Δ. Λεωφόρος Γεωργίου

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΓΗΣ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ - ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΔΕΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ

Το τελευταίο διάστημα είναι ολοφάνερο ότι το κράτος και οι επενδυτές με μια σειρά από κινήσεις εντείνουν την επίθεση τους πάνω στη φύση και τις κοινωνίες. Από τον αντιπεριβαλλοντικό νόμο που πέρασε εν μέσω πανδημίας και απαγόρευσης συγκεντρώσεων και ουσιαστικά δημιουργεί το νομικό πλαίσιο για ολοκληρωτική λεπλασία της φύσης ώστε να ξεπεραστούν τα όποια κολλήματα έχουν βρεθεί σε κάποιες περιπτώσεις, μέχρι τις δηλώσεις επιφανών στελεχών της κυβέρνησης που υπόσχονται όλο και περισσότερες επενδύσεις, «ανάπτυξη», λεπλασία και καταστροφή, διαφαίνονται οι αδιφάγες ορέξεις κράτους-επενδυτών για μεγέθυνση του κέρδους μέσω της ισοπέδωσης του φυσικού κόσμου και της απαίχωσης των κοινωνιών.

Ειδικά στην περίπτωση των Αγράφων, είδαμε το Δασαρχείο της Καρδίτσας να δίνει την άδεια για γεωτρήσεις σε εταιρεία αιολικών σε δημόσια δασική έκταση στο Καροπλέσι. Η συγκεκριμένη δασική έκταση δεν έχει παραχωρηθεί στους επενδυτές καθώς έπειτα από τις μαζικές κινητοποιήσεις στο Δημαρχείο μπλοκαρίστηκε η διαδικασία παραχώρωσης της γης. Το Δασαρχείο φαίνεται πως λειτουργεί ως το μακρύ χέρι των επενδυτών, παρέχοντας ότι διευκόλυνση επιθυμούν ώστε να επιταχυνθούν οι διαδικασίες έναρξης των εργασιών.

Στο ίδιο πλαίσιο κινείται και η παράνομη αυθαιρέτη έναρξη εργασιών στον «Τύμπανο», όπου για 3 μέρες οι εργολάβοι έσκαβαν το βουνό δίχως να έχουν τις απαραίτητες άδειες, ενώ η καταστροφή που έκαναν σε αυτό το διάστημα είναι ορατή. Είναι χαρακτηριστικό ότι

νουν οι μαζικές κινητοποιήσεις από τον κόσμο που αντιτίθεται στην μετατροπή των Αγράφων σε μια απέραντη βιομηχανική ζώνη, η εισαγγελία πλημμελειοδικών Καρδίτσας παραπέμπει με τέσσερις κατηγορίες (διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων από κοινού, απόπειρα διατάραξης της λειτουργίας υπηρεσίας από κοινού, βία κατά υπαλλήλων από κοινού, φθορά ξένης ιδιοκτησίας από κοινού) τέσσερις αγωνιστές σε δίκη στις 10 Ιουλίου. Η συγκεκριμένη δίωξη αφορά τη μαζική συγκέντρωση και τα γεγονότα που είχαν διαδραματιστεί στο Δημαρχείο Καρδίτσας τον Αύγουστο, όταν και μπλοκαρίστηκε από πλήθος κόσμου η οικονομική επιτροπή που θα επικύρωνε την δημοπρασία δασικών τεμαχίων στους επενδυτές. Μια δημοπρασία που λίγες εβδομάδες πριν πραγματοποιήθηκε με περικυκλωμένο-αποκλεισμένο το Δημαρχείο από τις δυνάμεις της αστυνομίας, οι οποίες στη συνέχεια απώθισαν με ξύλο και χριμά τον κόσμο που μαζικά και μαχητικά διεκδικούσε να μπει μέσα σε μια υποτιθέμενα ανοιχτή διαδικασία.

Οι διώξεις αγωνιστών αποτελούν πάγια τακτική του κράτους για το κτύπημα του αγώνα και την ποινικοποίηση των αντιστάσεων. Επιδιώκουν να τρομοκρατήσουν όσους αντιστέκονται, αλλά κι εκείνους που έχουν κάθε λόγο για να το κάνουν. Επιδιώκουν να επιβάλλουν κοινωνική σιωπή, ώστε να υλοποιούν ανεμπόδιστη τους καταστροφικούς -για την φύση και την κοινωνία- σχεδιασμούς τους.

Οι μαζικές κινητοποιήσεις, η ευαισθητοποίηση ολοένα και περισσότερου κόσμου, η συσπείρωση του στον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων αποτελεί το μεγαλύτερο φόβο αυτών που ορέγονται την τοιμεντοποίηση τους. Για αυτό επιδίδονται σε επικοινωνιακές δηλώσεις, δημιουργούν μπ-

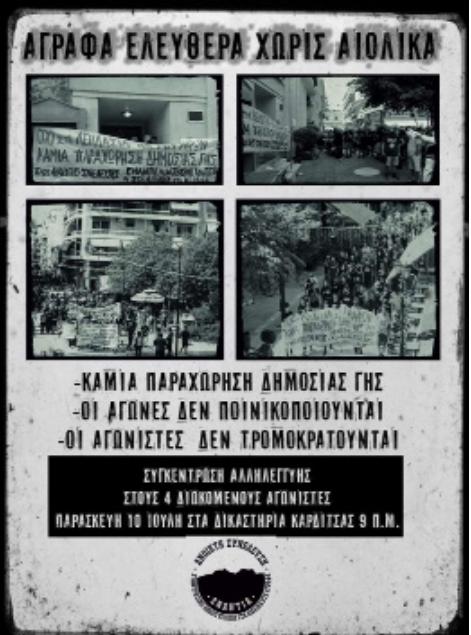
χανισμούς στήριξης του αιολικού λόμπι ώστε να αμβλύνουν τις κοινωνικές αντιστάσεις. Για αυτό προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο με τις δυνάμεις καταστολής και σέρνουν σε δίκες τους αγωνιστές.

Το επόμενο διάστημα οφείλουμε να πυκνώσουμε τις δράσεις στην πόλη, τα χωριά και το βουνό. Να βρεθούμε σε εκδηλώσεις, κινητοποιήσεις και συγκεντρώσεις. Να μπλοκάρουμε κάθε απόπειρα έναρξης των εργασιών. Με το συλλογικό, μαζικό και μαχητικό αγώνα μπορούμε να βάλουμε φραγμό στην ισόπεδωση και τιμητοποίηση των Αγράφων. Να μην αφήσουμε κανέναν μόνο του απέναντι στην κρατική καταστολή και να μην επιτρέψουμε την ποινικοποίηση του αγώνα.

Ανοιχτή Συνέλευση ενάντια στην "Πράσινη" Ανάπτυξη και στα Αιολικά στα Άγραφα

10 Ιούλη 2020: Μαζική παρουσία του κόσμου της αλληλεγγύης έξω από τα δικαστήρια και πορεία στην πόλη της Καρδίτσας

μπροστά στη δίψα τους για ολόενα και μεγαλύτερο κέρδος δεν διστάζουν να «παραβιάζουν» τους ίδιους τους νόμους οι οποίοι έχουν φτιαχτεί για να υπηρετούν τα συμφέροντά τους.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη και ενώ πυκνώ-

Κλήση σε δίκη για 4 αγωνιστές Ο αγώνας δεν ποινικοποιείται, οι αγωνιστές δεν τρομοκρατούνται

Την Τρίτη 2 Ιουνίου παραδόθηκε από την εισαγγελία πλημμελειοδικών Καρδίτσας κλήση σε 4 αγωνιστές για δίκη στις 10 Ιουλίου στην Καρδίτσα. Η συγκεκριμένη κλήση αναφέρεται σε 4 κατηγορίες (διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων από κοινού, απόπειρα διατάραξης της λειτουργίας υπηρεσίας από κοινού, βία κατά υπαλλήλων από κοινού, φθορά ξένης ιδιοκτησίας από κοινού) και αφορά τη μαζική συγκέντρωση και τα γεγονότα που είχαν διαδραματιστεί στο Δημαρχείο Καρδίτσας τον Αύγουστο, όταν και μπλοκαρίστηκε από πλήθος κόσμου η οικονομική επιτροπή που θα επικύρωνε την δημοπρασία δασικών τεμαχίων στους επενδυτές. Μια δημοπρασία που λίγες εβδομάδες πριν πραγματοποιήθηκε με περικυκλωμένο-αποκλεισμένο το Δημαρχείο από τις δυνάμεις της αστυνομίας, οι οποίες στη συνέχεια απώθησαν με ξύλο και χημικά τον κόσμο που μαζικά και μαχητικά διεκδικούσε να μπει μέσα σε μια υποτιθέμενα ανοιχτή διαδικασία.

Γνωρίζαμε τις επιδιώξεις της ασφάλειας και της εισαγγελίας για ποινικο-ποίηση της συγκεκριμένης κινητοποίησης αλλά και συνολικά του αγώνα που διεξάγεται για την υπεράσπιση των Αγράφων από τα καταστροφικά σχέδια κράτους και επενδυτών αφού οι 4 αγωνιστές είχαν κληθεί από την ασφάλεια για εξηγήσεις σχετικά με την κινητοποίηση στο Δημαρχείο, έπειτα από την υποτιθέμενη αναγνώριση τους από αστυνομικούς.

Οι διώξεις αγωνιστών αποτελούν πάγια τακτική του κράτους για το κτύπημα του αγώνα και την ποινικοποίηση των αντιστάσεων. Επιδιώκουν να τρομοκρατήσουν όσους αντιστέκονται, αλλά κι εκείνους που έχουν κάθε λόγο για να το κάνουν. Επιδιώκουν να επιβάλλουν κοινωνική σιωπή, ώστε να υλοποιούν ανεμπόδιστα τους καταστροφικούς –για την φύση και την

κοινωνία- σχεδιασμούς τους.

Η συγκεκριμένη κλήση δεν έρχεται σε μια τυχαία χρονική στιγμή, αλλά αποτελεί στοχευμένη κίνηση καθώς από τον Ιούλιο και μετά είναι κρίσιμη περίοδος σχετικά με την έναρξη των εργασιών για την εγκατάσταση των αιολικών εργοστασίων.

Από την πλευρά μας θα συνεχίζουμε να βρισκόμαστε μαζικά και μαχητικά στο δρόμο του αγώνα για γη και ελευθερία. Στον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων, της ζωής και της φύσης από τα κέρδη τους, τη λεπλασία και την καταστροφή.

Το επόμενο διάστημα να βρεθούμε σε κινητοποιήσεις στην πόλη και στο βουνό μπλοκάροντας κάθε σχέδιο ποινικοποίησης του αγώνα και ισοπέδωσης και τομεντοποίησης των Αγράφων. Η μαζική-μαχητική κοινωνική κινητοποίηση, ο από τα κάτω συντονισμός, η αλληλεγγύη μεταξύ των αγωνιζόμενων και η διασύνδεση των αγώνων μπορεί να βάλει φραγμό στα σχέδια κράτους και επενδυτών.

Η τρομοκρατία δεν θα περάσει – Θα νικήσει η αλληλεγγύη και ο αγώνας

**Όλοι στον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων
Ενάντια στη φύση τη λεπλασία αγώνας για τη γη και την ελευθερία**

Ανοιχτή Συνέλευση ενάντια στον "Πράσινη" Ανάπτυξη και στα Αιολικά στα Άγραφα

*Η δίκη δεν πραγματοποιήθηκε καθώς το δικαστήριο έκρινε εαυτόν αναρμόδιο και θα μεταβιβάσει τη δικογραφία στο τριμελές Πλημμελειοδικείο. Έχω από τα δικαστήρια πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση από 70 αγωνιστές, ενώ στη συνέχεια ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης.

Ενημέρωση από την πορεία στο Βόλο ενάντια στην καύση σκουπιδιών

ρα προσφέρει η ΑΓΕΤ στην τοπική κοινωνία.

Η πορεία δέχτηκε επίθεση από τους μπάτσους μπροστά στην πύλη της ΑΓΕΤ. Η αστυνομία επιτέθηκε σε μια πορεία με οικογένειες, παιδιά, άτομα ΑΜΕΑ που υπερασπίζονται τη ζωή και την υγεία τους απέναντι στα συμφέροντα των αφεντικών. Και μόλις το πλήθος των διαδηλωτών επέστρεψε στην πόλη ξαναεπιτέθηκε η αστυνομία και ξανακυνηγόσε τον κόσμο και μέσα στην πόλη. Κόσμος τραυματίστηκε ενώ υπήρχαν πολλοί προσαχθέντες και έγιναν 2 συλλήψεις.

Λίγη ώρα αργότερα, οι μπάτσοι επιτέθηκαν ξανά στους συγκεντρωμένους έχω από την αστυνομική διεύθυνση, διαλύονται τη συγκέντρωση αλληλεγγύης και τραυματίζονται κόσμο.

Περίπου 1500 άτομα διαδήλωσαν το Σάββατο 13 Ιουνίου στο Βόλο ενάντια στην καύση σκουπιδιών. Η πορεία ξεκίνησε από το Νοσοκομείο και κατευθύνθηκε προς το εργοστάσιο της ΑΓΕΤ, μερικά χιλιόμετρα έξω από την πόλη.

Κάτοικοι, αλληλέγγυοι από Χαλκιδική, Καρδίτσα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη βρέθηκαν να διαδηλώσουν ενάντια στη λεπλασία της φύσης και της κοινωνίας, ενάντια στην καύση σκουπιδιών και στο καρκίνο που απλόχε-

**ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ
ΛΕΠΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
NO PASARAN!**

θειμένοι στην πανδημία μια που δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο για την επιβίωσή τους, οδηγώντας τους στην πλήρη εξαθλίωση και ανέκεια. **Μένουμε αλληλέγγυες με τις εργάτριες που εξουθενώνονται καθημερινά κρατώντας ανοιχτή την αλυσίδα της παραγωγής, με τις μπτέρες που εργάζονται και παράλληλα προσπαθούν να συντηρήσουν την οικογένεια τους, με τις γυναίκες που μεγαλώνουν μόνες τους τα παιδιά τους και αντιμετωπίζουν ακόμα και τον κίνδυνο της απόλυτης όταν δεν έχουν πού να τα αφήσουν και με τις άνεργες εν μέσω πανδημίας!**

Το «μένουμε σπίτι» δεν αφορά στο ελάχιστο τους πληθυσμούς που βρίσκονται σε καθεστώς εξαίρεσης : τις άστεγες και τους άστεγους, τις μετανάστριες και τους μετανάστες, τις πρόσφυγες και τους πρόσφυγες, τις φυλακισμένες και τους φυλακισμένους, που οδηγούνται στο περιθώριο, σε μία αδιέξοδη κατάσταση για την ίδια τους τη ζωή, για την ίδια τους την επιβίωση.

Η εξοργιστική καμπάνια των κρατικών θεσμών «μένουμε στο καμπ» που πλασάρεται ως το αντίστοιχο του «μένουμε σπίτι» και που, μέσα σε συνθήκες πανδημίας, καλεί τις πρόσφυγες και τους πρόσφυγες, τις μετανάστριες και τους μετανάστες να παραμείνουν στοιβαγμένοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, αποτελεί την πιο χυδαία έκφανση του καθεστώτος εξαίρεσης. Η απομόνωση μέσα στη φρίκη των στρατόπεδων συγκέντρωσης και των κέντρων κράτησης, όπου απουσιάζουν ακόμα και οι πιο αναγκαίες υποδομές – διαμονή σε αυτοσχέδια καταλύματα και σκηνές, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις δεν υπάρχει καν πόσιμο νερό-, δεν παρέχεται ούτε η στοιχειώδης ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ενώ πληθαίνουν οι εκκλήσεις για είδη πρώτης ανάγκης, φάρμακα και μέσα αυτοπροστασίας από τα στρατόπεδα της Ριτσώνας, της Μαλακάσας, συνιστά

ξεκάθαρα κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, οι μετανάστριες και γυναίκες πρόσφυγες, οι οποίες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις χώρες τους λόγω του πολέμου ή της οικονομικής εξαθλίωσης, καλούνται να παλέψουν για να επιβιώσουν οι ίδιες και τα παιδιά τους, βγαίνοντας να προμηθευτούν τα απαραίτητα θέτοντας σε κίνδυνο ακόμα και την υγεία τους. Επίσης, ως παρανομοποιημένος πληθυσμός χωρίς χαρτιά και σε καθεστώς εξαίρεσης, οι μετανάστριες παραμένουν ευάλωτες απέναντι σε δουλεύμπορους και κυκλώματα trafficking. Ούτε οι απειλές για πρόστιμα, ούτε η καταστολή δεν μπορούν να φιμώσουν τις φωνές των αποκλεισμένων. Αυτό μαρτυρούν οι απεργίες πείνας και οι κινητοποιήσεις που εκδηλώθηκαν στη Μόρια, στο Παρανέστι της Δράμας, με αποκορύφωμα τις συγκρούσεις που έσπασαν ανάμεσα στους πρόσφυγες και στους μπάτσους, το Σάββατο 18 Απρίλη, έπειτα από τον θάνατο μιας πρόσφυγα σε hotspot της Χίου από άγνωστα αίτια, αφού προηγουμένως είχε μεταφερθεί στο νοσοκομείο με ύποπτα συμπτώματα για κορωνοϊό και αντιμετωπίζοντας υποκείμενο νόσημα. **Μένουμε αλληλέγγυες με τις γυναίκες πρόσφυγες και τις μετανάστριες που ζουν σε καθεστώς εξαίρεσης και αγωνιζόμαστε μαζί ενάντια στο κράτος και την καταστολή, για την αλληλεγγύη και την ελευθερία!**

Ταυτόχρονα, στις φυλακές ισχύουν οι ίδιες συνθήκες συνωστισμού και συμφόρησης που παραβιάζουν ακόμα και τους ίδιους τους νόμους του σάπιου συστήματος εξουσίας και καταπίεσης. Κορυφαίο περιστατικό κρατικών εγκλημάτων που συντελούνται καθημερινά στις αποθήκες ψυχών που το ίδιο το κράτος έχει κτίσει, είναι ο θάνατος της κρατούμενης Αζιζέλ Ντενιρόγλου, στις φυλακές του Ελαιώνα της Θήβας στις 9 Απρίλη, η οποία πέθανε στο κελί της αβο-

ήθητη, ενώ έπασχε από καρδιολογικά προβλήματα και είχε συμπτώματα κορονοϊού. Ακολούθησε εξέγερση στις φυλακές από τις συγκρατούμενές της η οποία καταστάθηκε άγρια από τα MAT. Οι κρατούμενες ζητούνται αυτονότητα, εν μέσω πανδημίας: άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών λόγω της πανδημίας του κορονοϊού, αποφυλάκιση των ασθενών, των πλικιωμένων και όσων θεωρούνται ευπαθείς ομάδες, αποφυλάκιση όλων των κρατούμενων που έχουν εκτίσει τα 2/5 μικτής ποινής. **Μένουμε αλληλέγγυες με τις κρατούμενες στις φυλακές και στεκόμαστε δίπλα τους σε κάθε τους διεκδίκηση. Άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων τους!**

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές σε ολόκληρο τον πλανήτη, μένουμε αλληλέγγυες και προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω και τη διεκδίκηση όσων μας ανίκουν, την οργανωμένη ταξική αντεπίθεση όλων των εκμεταλλευόμενων, γυναικών και ανδρών, για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και δικαιοσύνης.

Όλα για όλες και για όλους!
Υγεία, Τροφή, Στέγη

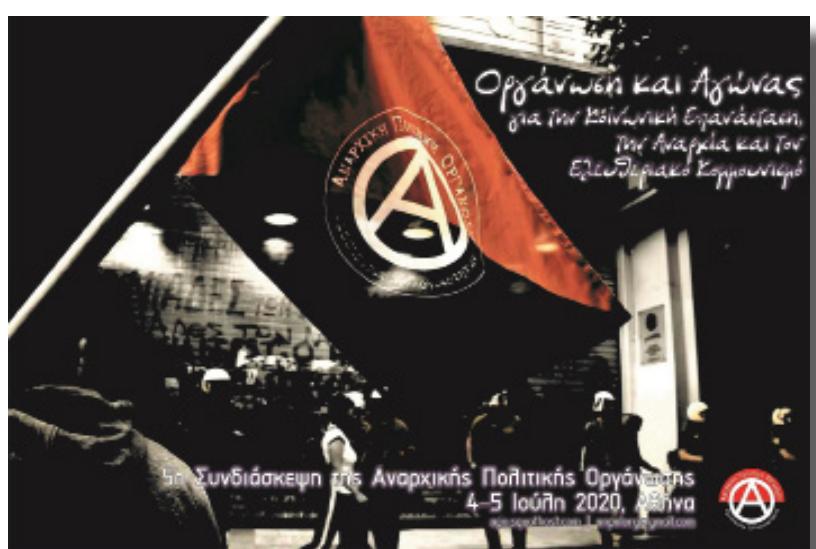
**Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ!
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία-Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Παρέμβαση της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία στη δίκη των βιαστών και δολοφόνων της Ελένης Τοπαλούδη.

**Δεν ξεχνάμε- Δεν συγχωρούμε τον βιασμό και την δολοφονία της Ελένης Τοπαλούδη.
Η έμφυλη βία είναι καθεστώς όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός.
Καμία άλλη δολοφονημένη.**

ΜΗΝΥΜΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Στις 25 Μαΐου 4 αστυνομικοί στη Μινεάπολη των ΗΠΑ σταμάτησαν και συλλαμβάνουν τον George Floyd με αφορμή ένα πλαστό χαρτονόμισμα των 20 δολαρίων. Έκοντας ήδη δέσει τα χέρια του, 3 από αυτούς των ρίχνουν στο έδαφος και τον κρατούν ακινητοποιημένο με τον Derek Chauvin να πνίγει επί 9 λεπτά τον George Floyd, ακόμα και όταν δεν είχε ολοφάνερα τις αισθήσεις του, με αποτέλεσμα να τον δολοφονήσει σε κοινή θέα.

Η αστυνομική βία στις ΗΠΑ είναι από τους βασικούς πυλώνες συγκρότησης ενός κράτους που επιτίθεται μανιωδώς προκειμένου να διατηρήσει την ισχύ του. Έκοντας προκαλέσει και εμπλακεί σε εκατοντάδες ιμπεριαλιστικές πολεμικές επιχειρήσεις το αμερικανικό κράτος βομβαρδίζει αμάχους, λεπλατεί την καπιταλιστική περιφέρεια τρομοκρατώντας τόσο τον πλανήτη, όσο και τους ίδιους τους κατοίκους του, και με ακόμα μεγαλύτερη ένταση τους μαύρους, ιθαγενικούς και ευρύτερα φτωχούς πληθυσμούς.

Η σκληρή ταξική διάρθρωση της αμερικανικής κοινωνίας, όπου μια μικρή ελίτ κατέχει τον συντριπτικό πλούτο της χώρας, όπου χιλιάδες εργαζόμενοι σκοτώνονται εξαιτίας των συνθηκών δουλειάς τους, έγινε ακόμα πιο εμφανής και στη διάρκεια της ήδη εξελισσόμενης πανδημίας με την πλειονότητα των νεκρών να προέρχεται από τις κατώτερες τάξεις, των πιο φτωχών, πιο αποκλεισμένων, πιο καταπιεσμένων.

Και είναι οι άνθρωποι από αυτές τις τάξεις και φυλετικές κοινότητες που αυτές τις μέρες έχουν κατακλύσει εκατοντάδες πόλεις των ΗΠΑ, διαδηλώνουν και συγκρούονται με την αστυνομία, στήνουν οδοφράγματα, πυρπολούν αστυνομικά τμήματα και καταστρέφουν καπιταλιστικούς στόχους. Είναι οι χιλιάδες των εξεγερμένων που περνούν στην αντεπίθεση οργισμένοι από τη ρατσιστική-δολοφονική βία των μηχανισμών καταστολής, από τις ασφυκτικές συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης, που αψηφούν τις δυνάμεις της αστυνομίας, της εθνοφρουράς και του στρατού που ο Τραμπ έβγαλε στους δρόμους για να τρομοκρατίσει με συλλήψεις, πλαστικές σφαίρες και δολοφονίες διαδηλωτών όσους δίνουν μάχη μέσα στην καρδιά του κτίνουνται και ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Και δίπλα στους εξεγερμένους λαούς της Αμερικής βρίσκονται χιλιάδες ακόμη αγωνιζόμενοι, από το Μεξικό και την Βραζιλία, μέχρι την Βρετανία, την Γαλλία, το Βέλγιο, την Ελλάδα, την Παλαιστίνη και το Ισραήλ πιάνοντας το νήμα της εξέγερσης στις ΗΠΑ και μαχόμενοι ενάντια στην κατασταλτική βία, την ρατσισμό, την φτώχεια, την εξαθλίωση και την εκμετάλλευση. Από τις διαδηλώσεις και τις οδομαχίες για την μνήμη του George Floyd και όσων ακόμα έχουν δολοφονηθεί από την αστυνομία των ΗΠΑ, τις συγκρούσεις στο Μεξικό για τον θάνατο του Τζιοβάνι Λόπεζ από την αστυνομία επειδή δεν φορούσε μάσκα, τις διαδηλώσεις στην Βραζιλία ενάντια στις φασιστικές και δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης του Μπολσονάρο, τον κοινό αγώνα Παλαιστινίων και Ισραηλινών ενάντια στις δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης Νετανιάχου και το σύγχρονο απαρτχάιν τελευταίο θύμα του οποίου είναι ο νεαρός Yihad Elkhalak, μέχρι την αποκαθήλωση των συμβόλων της δουλείας που δέσποιζαν στους δρόμους της Μ.Βρετανίας και τις ταξικές και κοινωνικές συγκρούσεις στην Γαλλία που συνεχίζουν και δυναμώνουν σε πείσμα της αυξανόμενης κατασταλτικής βίας.

Είναι τα ταξικά αδέλφια μας που σε κάθε γωνιά του πλανήπει δίνουν την μάχη της επιβίωσης απέναντι στην πανδημία και σπιώνουν τις γροθίες τους ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, στέλνοντας μηνύματα αλλολεγγύης σε όσους αγωνιζούνται. Είναι οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι που φωτίζουν τους δρόμους της αντίστασης, είναι όλοι όσοι κρατούν ζωντανή την εξέγερση αλλά και τη μάχη για την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, για μια νέα κοινωνία αλλολεγγύης, ισότητας και ελευθερίας.

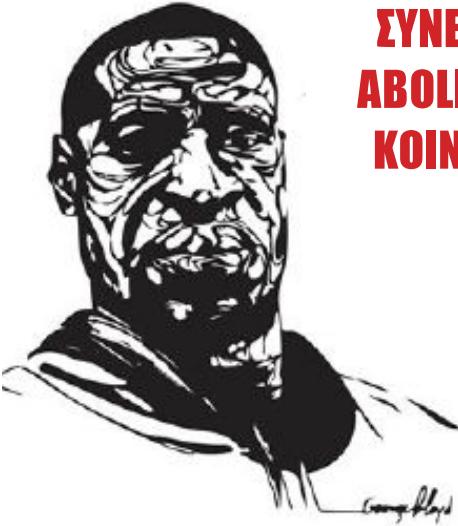
**Καμία ειρήνη, χωρίς ελευθερία
Κανένας άλλος κόσμος δεν είναι
εφικτός, όσο υπάρχει κράτος και
καπιταλισμός.
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**

Αναρχική Ομοσπονδία Μεξικό (FAM)
Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία (FAIt)
Ιβηρική Αναρχική Ομοσπονδία (FAIb)
Ομοσπονδία για την Αναρχική Οργάνωση
(FAO, Slovenia & Croatia)
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία
Συλλογικοτήτων (Ελλάδα)
Γαλλόφωνη Αναρχική Ομοσπονδία (FA)
Ελευθεριακή Ομοσπονδία Αργεντινής (FLA)
Αναρχική Ομοσπονδία (AF-Βρετανία)

ΠΡΟΒΟΛΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ: "I AM NOT YOUR NEGRO" ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΟΥ REVOLUTIONARY ABOLITIONIST MOVEMENT – NYC ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΠΟΥ ΞΕΣΠΑΣΕ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ GEORGE FLOYD

Ερ: Μια σύντομη περιγραφή της αρχής της εξέγερσης, ως απάντηση στη δολοφονία του George Floyd. Δεδομένης της μαζικής συμμετοχής πολλών διαφορετικών κοινωνικών ομάδων από τα κάτω (της μαύρης και λευκής νεολαίας, εργατών, ανέργων και μεταναστών), ποια ήταν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της;

Απ: Η αρχή της εξέγερσης σηματοδότησε μια ιστορική στιγμή στις ΗΠΑ. Υπήρξε μια συνολική πολιτισμική στροφή από τα κάτω, όπως λέτε, όπου οι άνθρωποι βρήκαν τη δύναμή τους απέναντι στην αστυνομία και έδρασαν σθεναρά και ανυποχώρητα ενάντιά της και ενάντια στα σύμβολα του καπιταλισμού. Ένα κίνημα, στο οποίο πρωτοστατούσαν οι μαύρη νεολαία και η νεολαία των έγχρωμων κοινοτήτων, που βιώνουν δυσανάλογα την οργή των δυνάμεων καταστολής. Υπήρξε μη απολογητικό και παθησμένο. Στη Νέα Υόρκη, η εικόνα των παιδιών να αντιπαρατίθενται ευθέως χωρίς φόβο με τις ίδιες κατασταλτικές δυνάμεις που τους έχουν στοχοποιήσει, παρενοχλήσει, ξυλοκοπήσει και έχουν δολοφονήσει μέλη των οικογενειών τους, υπήρξε ένα απίστευτο θέαμα.

Η αστυνομία για να καταστέλει την εξέγερση χρησιμοποιούσε τακτικές που ήταν συνήθως αποτελεσματικές στις διαδηλώσεις: ξυλοδαρμούς, τυχαίες συλλήψεις μέσα στο πλήθος, σέρνοντας τους ανθρώπους στο έδαφος. Άλλα δεν σταμάτησαν τη νεολαία! Συνέχισαν να γελούν και αντεπιτίθενται ξανά και ξανά. Στη Νέα Υόρκη υπάρχουν σχεδόν 40.000 ενεργοί αστυνομικοί με εξοπλισμό και παρακολούθηση στρατιωτικού επιπέδου. Ανεξάρτητα, όμως, από την ανισότητα των δυνάμεων που αντιπαρατίθενται, ο φόβος στα πρόσωπα των αστυνομικών ήταν ξεκάθαρος. Ήταν πανικόβλητοι και φώναζαν ο ένας στον άλλο να υποχωρήσουν!

Θεωρώ πως από πόλη σε πόλη, με κάθε πράξη γενναιότητας, οι άνθρωποι εμπνέονται ο ένας από τον άλλο. Ο εμπροσμός του Ζου αστυνομικού τμήματος στη Μινέαπολη και η καταδίωξη των μπάτσων ήταν τα γεγονότα που

έδειξαν στους ανθρώπους σε άλλες πόλεις πως έχουν τη δύναμη να κάνουν το ίδιο. Καθώς οι άνθρωποι στη Νέα Υόρκη εξέγερθηκαν και άρχισαν να επιτίθενται στους μπάτσους, να κάινε δεκάδες αυτοκίνητα και βαν, και να λεπλατούν τα πιο ακριβά καταστήματα στο κέντρο του Μανχάταν, άνθρωποι σε άλλες πόλεις άρχισαν να συνειδητοποιούν τις δυνατότητες που τους παρουσιάζονταν εκεί που βρισκόντουσαν.

Η αίσθηση στους δρόμους ήταν πως κάτι έκει ριζικά αλλάζει και πως οι άνθρωποι δεν επρόκειτο να δείχουν άλλη ανοχή. Προς τέρψη και έκπληξη μας, υπήρξε εξαιρετικά ευρεία υποστήριξη των πιο ριζοσπαστικών δράσεων στους δρόμους. Με τη συγκεκριμένη εξέγερση φάνηκε πως δημιουργήθηκε μια ρωγμή στην κοινωνία εδώ, και πως, παρόλο που μπορεί να πάρει περισσότερο χρόνο, δράσεις και οργάνωση, με εκείνο το βαθύτερο κομμάτι της κοινωνίας που επιθυμεί την αλλαγή που το κράτος δεν μπορεί να επιφέρει, δεν θα είναι δυνατό για τους φιλελεύθερους να αποκαταστήσουν την καταπιεστική κανονικότητα, ειδικά τώρα που η νεολαία συνειδητοποίησε πόσο εύκολο είναι να σπάσει τον έλεγχο της αστυνομίας.

Ερ: Ποια ήταν η κοινωνική και πολιτική κατάσταση πριν το ξέσπασμα της εξέγερσης και πως επέδρασε σε η πανδημία και η αντικοινωνική διαχείρισή της από το κράτος στο ξέσπασμα της κοινωνικής οργής;

Απ: Οι αστυνομικές δυνάμεις, όπως και οι Ηνωμένες Πολιτείες συνολικά, αποτελούν συνέχεια της εποχής της δουλείας. Η αντιμετώπιση και η στάση έναντι των μαύρων και έγχρωμων πληθυσμών αντανακλά ακριβώς αυτό. Το σωφρονιστικό σύστημα είναι ουσιαστικά μια σύγχρονη μορφή των φυτειών με πληθώρα δωρεάν εργασίας, αδικαιολόγητων εκτελέσεων και ρατσιστικής υποβάθμισης, και όσον αφορά στο δικαστικό σύστημα, έχει ως βασικό σκοπό την τροφοδότηση των φυλακών με νεαρούς ανθρώπους από αυτές τις κοινότητες, ώστε να παγιδευτούν από νεαρή πληκτική στον ιστό του κρατικού έλεγχου. Πέραν αυτού, οι άνθρωποι έχουν να αντιμετωπίσουν τα καθημερινά συναπαντήματά τους με την αστυνομία, υπό τη μορφή της συνεχούς παρενόχλησης, της βίας και της υποτίμυσης.

Επιπλέον, το γεγονός πως ο Τραμπ ηθελημένα αγνόσεις τη σοβαρότητα της κρίσης του COVID-19 υπήρξε ένα ακόμα πλήγμα

στην ανθρωπότητα που οδήγησε σε τόσους άσκοπους θανάτους. Εδώ εδράζει το γεγονός ότι δεν υπήρχε καμία προετοιμασία, παρόλο που υπήρξε ενημέρωση εκ των προτέρων για την επερχόμενη κρίση. Οι ΗΠΑ δεν πήραν την ασθένεια στα σοβαρά με αποτέλεσμα, στην έξαρση της πανδημίας, το Κέντρο Ελέγχου Νόσων να συμβουλεύει τους ανθρώπους να μην φορούν μάσκες. Επιπλέον, στη Νέα Υόρκη, όπου εδράζουμε, η πόλη έκλεισε πολύ γρήγορα δίχως καμία προετοιμασία, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να κάσουν τις δουλειές τους, ενώ δεν υπήρξε καμία αξιόλογη οικονομική βοήθεια, καμία παύση στην καταβολή των ενοικίων και των λογαριασμών, και καμία βοήθεια στην παροχή τροφής. Λόγω της παντελούς απουσίας προετοιμασίας της πόλης, πολλοί άνθρωποι θέθαναν.

Άνθρωποι έκασαν άσκοπα τους αγαπημένους τους, αρρώστησαν, και ήρθαν αντιμετώποι με την πείνα και την αποξένωση. Το ψυχολογικό βάρος της κρίσης ήταν πολύ μεγάλο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ. ΑΜΕΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ ΤΙΜΗ ΣΤΗΝ HELIN BÖLEK, ΤΟΝ MUSTAFA KOÇAK ΚΑΙ ΤΟΝ IBRAHİM GÖCKEK

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 11 ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Στις 3 Απρίλη πέθανε η 28χρονη αγωνίστρια Helin Bölek, μέλος του μουσικού συγκροτήματος GrupYorum, που διένυε την 288η μέρα απεργίας πείνας αντιστεκόμενη στο φασιστικό κράτος της Τουρκίας, αγωνιζόμενη για να δικαιωθούν τα αιτήματα της απεργίας του συγκροτήματος, να αρθεί η απαγόρευση των συναυλιών τους, να σταματήσουν οι επιθέσεις στο πολιτιστικό κέντρο Idil, να αφαιρεθούν τα μέλη του GrupYorum από τη λίστα επικήρυξης της τουρκικής αντιρομοκρατικής, να σταματήσουν οι διώξεις εναντίον τους και να αποφυλακιστούν όσα μέλη τους βρίσκονται έγκλειστα μέσα στις φυλακές. Στις 7 Μαΐου πέθανε ο σύντροφός της, İbrahim Göçkeç, ο οποίος είχε σταματήσει την απεργία πείνας μετά από 323 μέρες, αλλά το σώμα του τελικά δεν άντεξε. Είχε προηγηθεί στις 24 Απρίλη ο θάνατος του Mustafa Koçak, μέλος του Λαϊκού Μετώπου, μετά από 297 μέρες απεργίας πείνας μέσα στις τουρκικές φυλακές, την οποία και συνέχισε μετά την αποφυλακίση του με αίτημα την κατάργηση των ειδικών δικαστηρίων για τους πολιτικούς κρατούμενους. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα και τα δίκαια αιτήματα του Grup Yorum, μέχρι η μουσική των αντιστεκόμενων, των αγωνιζόμενων, των απεργών, των διαδηλωτών να μην διώκεται από το τουρκικό κράτος, μέχρι η αφήγηση των αγώνων των καταπεσμένων μέσα από τα τραγούδια τους να είναι ελεύθερη.

Την απεργία πείνας μέχρι θανάτου συνέχιζουν οι υπόλοιποι απεργοί, οι δύο δικηγόροι, η Ebru Timtik (138η μέρα) και ο Aytaç Ünsal (108η μέρα), καθώς και οι πολιτικοί κρατούμενοι, Didem Akman (91η μέρα) και Özgür Karakaya (91η μέρα), μέχρι να επιτευχθούν τα αιτήματά τους για γικαίωση του Grup Yorum, για απελευθέρωση των «δικηγόρων του λαού» και για κατάργηση όλων των ειδικών και εκδικητικών πολιτικών διώξεων και ποινών.

Στην ίδια κατεύθυνση, στις 19 Μάρτη η αντιρομοκρατική και η ΕΥΠ πραγματοποίησαν συντονισμένη επιχείρηση στα γραφεία της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΘΑ ΗΤΤΗΘΟΥΝ

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΥΣ 1. ΓΟΚΚΕΚ, Η. ΒΟΛΕΚ, Μ. ΚΟΖΑΚ

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΜΕΣΑ ΔΙΚΤΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ GRUP YORUM ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΤΡΙΤΗ 26 ΜΑΗ, 18:00, ΕΣΠΕΡΟΣ (ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ)

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

επερχεκτική ομάδα «θυσίτινος Έπιπλος» Α.Π.Θ. και σύντροφοι, συντρόφους

Κουρδιστάν, του Λαϊκού Μετώπου Τουρκίας και του Αντιμπεριαλιστικού Μετώπου στα Εξάρχεια, καθώς και σε σπίτι στα Σεπόλια όπου διέμεναν Τούρκοι και Κούρδοι αγωνιστές. Πάνοπλες δυνάμεις της αιτονυμίας και της αντιρομοκρατικής προχώρησαν σε 26 προσαγωγές, από τις οποίες 11 μετατράπηκαν σε προφυλακίσεις και συλλήψεις βάσει του 187Α για συγκρότηση, συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, οπλοκατοχή καθώς και για κάποια πλημμελήματα. Οι 11 συλληφθέντες, αφού βασανίστηκαν, προφυλακίστηκαν σε διαφορετικές φυλακές ανά την Ελλάδα ώστε να καθίσταται αδύνατη η επικοινωνία με δικηγόρους. Η επιχείρηση αυτή αποτελεί την έμπρακτη συνεισφορά του ελληνικού κράτος προς τις τουρκικές υπηρεσίες και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς για τη φίμωση, τις διώξεις, τις φυλακίσεις, την εξόντωση αγωνιστών και την καταστολή των αγώνων που διεξάγονται την ίδια στιγμή στην Τουρκία. Είναι ακόμα μια επιχείρηση ενάντια σε Τούρκους και Κούρδους αγωνιστές που έρχεται να προστεθεί σε πολλές άλλες, αναδεικνύοντας πως η συνεργασία των μιστικών υπηρεσιών των δύο κρατών αποτελεί πάγια προτεραιότητά τους για το χτύπημα των αντιστεκόμενων.

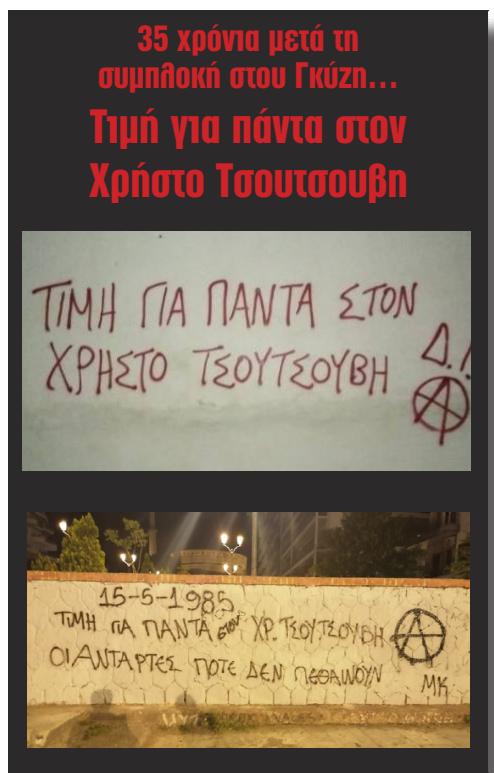
Τιμούμε τη μνήμη της αγωνίστριας Helin

Bölek και των αγωνιστών İbrahim Göçkeç και Mustafa Koçak, που δολοφονήθηκαν από το τουρκικό κράτος, μετά από πολύμηνες απεργίες πείνας, αγωνιζόμενοι για τη δικαιώση των αιτημάτων του συγκροτήματος Grup Yorum και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των διωκόμενων αγωνιστών. Απαιτούμε την άμεση δικαιώση των απεργών πείνας μέχρι θανάτου στην Τουρκία. Απαιτούμε την άμεση αποφυλάκιση των 11 συλληφθέντων Τούρκων και Κούρδων αγωνιστών από το ελληνικό κράτος, το οποίο συμβάλλει στις δολοφονικές πολιτικές των υπηρεσιών της Τουρκίας απέναντι στους αγωνιζόμενους. Ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι σε κάθε γωνιά του πλανήτη, όλοι όσοι αγωνίζονται, δίνουμε τις μάχες αυτές που θα οικοδομήσουν μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης, μέχρι τα τραγούδια του αγώνα να ανθίσουν και να γκρεμίσουν τον χρεοκοπημένο κόσμο των κυρίαρχων.

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΘΑ ΗΤΤΗΘΟΥΝ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Οργανώνουμε την Ελευθερία ενάντια στην οργάνωση του Κακού

Ηεξουσία είναι η οργάνωση του κακού. Η εξουσία δεν θέλει να υπάρχει άλλη οργανωμένη δύναμη πέρα από την ίδια. Διότι εάν υπάρχει μια δύναμη που δεν βρίσκεται υπό έλεγχο, η εξουσία νιώθει ότι απειλείται να χάσει τη δική της δύναμη. Έτσι, προσπαθεί να βάλει τέλος στις οργανώσεις που αγωνίζονται εναντίον της, ακόμα και αν πρόκειται για την μικρότερη οργάνωση την οποία βλέπει σαν απειλή. Αυτό γίνεται ορατό στο πιο πρόσφατο παράδειγμα της επίθεσης του AKP¹ σε βάρος επαγγελματικών συλλόγων και ειδικά σε βάρος των δικηγορικών συλλόγων.

Τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα μετά την εξέγερση της πλατείας Ταξίδι, το AKP, φοβούμενο ότι θα χάσει την εξουσία, προσπάθησε να αυξήσει τους μπλανισμούς ελέγχου στην κοινωνία. Οι επαναστάτες ήταν πάντα στο στόχαστρο της εξουσίας. Το AKP, όμως, δεν επιχείρησε να καταστεί μόνο τους επαναστάτες, αλλά και την παραμικρή κοινωνική διαμαρτυρία. Παραδείγματος χάρη, το AKP απέλυσε δημοσιογράφους της αντιπολίτευσης από τις εφημερίδες στις οποίες δούλευαν και παράλληλα, μέσω οικονομικών πιέσεων που άσκησε, άρχισε να αγοράζει το ίδιο εφημερίδες. Συγκέντρωσε τα χρήματα που χρειαζόταν προκειμένου να δημιουργήσει τα δικά του ΜΜΕ, σε συνεργασία με ορισμένα αφεντικά. Έτσι έστρωσε το δρόμο σε εταιρείες να εκμεταλλευτούν τη γη που ζούμε με οποιονδήποτε τρόπο θέλουν. Προσπαθεί να μας επιβάλει την καταίσθιση σε κάθε πεδίο – όχι μόνο σε αυτό της δουλειάς μας, αλλά και στο ψωμί μας.

Παρόλο που το Κουρδικό απελευθερωτικό κίνημα στάθηκε εμπόδιο στο να έχει ο κυβέρνησης του AKP την απόλυτη πλειοψηφία τα τελευταία χρόνια, το AKP δεν δίστασε να εντείνει τον πόλεμο που διεξάγεται στον τόπο μας. Μετά την έναρξη του πολέμου, οδήγησαν στη φυλακή

σημαντικούς Κούρδους πολιτικούς. Και συνεχίζουν να φυλακίζουν κόσμο σύμφερου. Οι λέξεις «τρομοκράτες» και «προδότες» δεν λείπουν από τα χείλη τους ούτε στιγμή. Όποιος εναντιώνεται στο AKP είναι για αυτούς τρομοκράτης πια. Και οποιοσδήποτε μπορεί ανά πάσα στιγμή να βρεθεί στη φυλακή.

Με την δικαιολογία της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, απαγόρευσαν όχι μόνο τις αντίπαλες οργανώσεις στην κούρσα για την εξουσία, αλλά και πολλές οργανώσεις που αγωνίζονταν με οργανωμένο τρόπο στον τόπο μας, ενώ προσπάθησαν να καταδικάσουν τους πάντες σε θάνατο ως τρομοκράτες. Η οργανωμένη δυνάμεις της αντίστασης εξακολουθούν να υπάρχουν παρά τις πιέσεις.

Οι επαγγελματικοί σύλλογοι ήταν ανάμεσα σε όσους αντιτάχθηκαν σε αυτήν τη διαδικασία. Και τώρα ήρθε η σειρά τους, κυρίως των δικηγορικών συλλόγων, αφού η κυβέρνηση του AKP δεν θέλει να υπάρχει καμία οργανωμένη δύναμη εναντίον της. Οι γονυκλισίες του τωρινού προέδρου του δικηγορικού συλλόγου μπροστά στο AKP δεν τους ήταν αρκετές. Το AKP προσπαθεί να αλλάξει τη δομή των δικηγορικών συλλόγων ώστε να προσκρούει εκεί ο όποιος αντιπολιτεύομένος δικηγορικός σύλλογος στο μέλλον. Διότι η Εξουσία, ως η οργάνωση του κακού, πάντοτε φοβάται να μη χάσει τη θέση της. Και όσο αυξάνεται ο φόβος απώλειας της εξουσίας τόσο αυξάνονται και οι πιέσεις. Για αυτόν το λόγο, μετά τους επαναστάτες δικηγόρους, τις δραστηριότητες των οποίων προσπαθούν να παρεμποδίσουν εδώ και χρόνια, μπαίνουν στο στόχαστρο της κυβέρνησης και οι δικηγορικοί σύλλογοι, που λειτουργούν ως αντιπολιτευτικές εστίες. Οι δικηγορικοί σύλλογοι, οι οποίοι δεν κινούνται παρά μόνο αν υφίστανται απειλή, αυτή τη στιγμή αντιστέκονται στην κυβέρνηση φωνάζοντας για δικαιοσύνη.

Αυτές τις μέρες, στην επέτειο της Σφαγής της Σεβάστειας, συνειδητοποιούμε για μια ακόμη φορά ότι το κράτος είναι η ρίζα της αδικίας. Πριν από 27 χρόνια, στις 2 Ιουλίου 1993, διαπράχθηκε η σχεδιασμένη δολοφονία των Αλεβίτων που είχαν συγκεντρωθεί στη Σεβάστεια για το πολιτιστικό φεστιβάλ Πιρ Σουλτάν Αμπντάλ² καθώς και καλλιτεχνών που είχαν προσκληθεί για να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις. Δεκάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να καταφύγουν στο εσωτερικό ενός ξενοδοχείου εξαιτίας των επιθέσεων που δέχονταν και εκεί κάπκαν ζωντανοί, με την αστυνομία να επιβλέπει τα πάντα, ενώ πολλοί ακόμα τραυματίστηκαν. Στη σφαγή αυτή συμμετείχαν χιλιάδες, αλλά οι δίκες που ακολούθησαν ήταν παρωδίες. Εκείνοι που έκαψαν ζωντανούς τους ανθρώπους στη Σεβάστεια απολάμβαναν για 27 χρόνια την προστασία του δολοφονικού Κράτους. Ορισμένοι από τους δικηγόρους των δραστών έγιναν αργότερα ιδρυτικά στελέχη του AKP, του σημερινού κυβερνώντος κόμματος. Οι δράστες της δολοφονίας 33 ανθρώπων τελικά απαλλάχθηκαν λόγω «παραγραφής». Η Σφαγή της Σεβάστειας κατέδειξε για άλλη μια φορά ότι η κυβέρνηση αντιπροσωπεύει την αδικία. Η δικαιοσύνη που πρεσβεύει το κράτος είναι η Σεβάστεια.

Απέναντι στο οργανωμένο κακό, εμείς οι καταπιεσμένοι μπορούμε μόνο να παλέψουμε οργανωμένα για να επιζήσουμε, για να υπερασπιστούμε τη ζωή μας, για το μέλλον μας. Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να οργανωθούμε για την ελευθερία μας...

¹ Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, το κυβερνώντος κόμμα του Ταγίπ Ρετζέπ Ερντογάν.

² Pir Sultan Abdal, Αλεβίτης θρησκευτικός πρέσβης και ποιητής, που έζησε τον 16ο αιώνα.

**Devrimci Anarşist Faaliyet / DAF
(Επαναστατική Αναρχική Δράση)**

**ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΝΑΣΑ
ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΙΑΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΜΠΡΑΒΟΥΣ ΤΩΝ ΓΑΙΟΚΤΗΜΟΝΩΝ**